

“TABLO” VERGANE GLORIE

Veel Heerjansdammers hebben waarschijnlijk nog nooit van het woord “TABLO” gehoord. De vijf letters staan voor: “Tafeltennis Altijd Bijzonder Leuke Ontspanning”. Het is dan ook met plezier dat ik in deze column wat meer ga melden over de tafeltennisclub, die al geruime tijd geleden is opgeheven maar in Heerjansdam destijds furore maakte. Minder subsidie, teruglopend ledental, hogere huur van de zaal en onvoldoende bestuurders, zo moet het ongeveer zijn gegaan. De introductie van deze sportieve club kan het beste worden weergegeven door een publicatie in de Nieuwsbrief van de dorpsraad uit januari 2011.

JARIGE TABLO HOUDT OPEN TAFELTENNISAVOND.

Het is al weer 35 jaar geleden dat Arie Hooymeijer, Johan van den Berg met een paar buurmannen Tablo oprichtten. Was de start aan de Rozenlaan, sinds 1976 werd de sporthal het thuishonk van deze kleine maar actieve vereniging. Reden genoeg om een klein feestje te bouwen. Er is in die tussentijd veel gebeurd. Grote evenementen vonden plaats, zoals het organiseren van de interland Nederland-China in 1977. Uitwisseling vond plaats met de Duitse tafeltennisvereniging TSV Gunterhausen. Daarnaast waren er diverse competitie-successen op hoog niveau, zelfs tot aan de landelijke competitie, zowel bij senioren als bij de jeugd. Een bijzondere happening was het duurrecord tafeltennissen in 1990, dat maar liefst 78 uur aaneengesloten plaatsvond. De helden waren Dick van der Linden, Arie van Dienst, Joop Ox en Rien van Hengel.

DE OORSPRONG VAN TAFELTENNIS.

Internet is een geweldig medium/hulpmiddel voor informatie over veel zaken. Daarom was ik ook dit keer weer nieuwsgierig naar de oorsprong van tafeltennis. Deze tak van sport werd geboren in Engeland in de jaren zeventig van de 19e eeuw. Gegoede en rijke Engelsen vonden het sporten buiten in het onberekenbare en druilerige weer aan de andere kant van de Noordzee maar niks. Zij bedachten daarop een spelletje binnenshuis dat verbazingwekkend primitief oogde. De salontafel werd het speelveld. Een kurkenbal of een bolletje wol en de deksels van sigarendozen deden dienst als batjes.

De gefabriceerde ballen van rubber of kurk bleken allesbehalve ideaal. De spelfabrikanten speelden daar slim op in door netjes, batjes en balletjes op de markt te brengen. Zakenman James Gibb importeerde celluloidballen vanuit Amerika. Deze bleken de juiste stuit te hebben. Hij gaf het spel de naam “pingpong”. Een betiteling, die tegenwoordig als behoorlijk negatief wordt bestempeld.

In 1926 vonden in Londen de eerste wereldkampioenschappen tafeltennis plaats. Al snel bleek tafeltennis niet exclusief voor de Britten. De reden was dat veel Engelse militairen in Europa gestationeerd waren en zij voor hun ontspanning het tafeltennisspel uit Engeland meebrachten en dus het spelletje gekopieerd werd. In de jaren vijftig domineerden de Japanners het spel en vervolgens vanaf de jaren zestig ontwikkelde China zich tot de meest toonaangevende natie. Sinds 1988 mag deze sport zich Olympisch noemen.

POPULAIR IN NEDERLAND.

Het spel is in de loop der jaren óók in Nederland populair geworden. Bij particulieren, buurthuizen en veel in wedstrijd- en competitieverband is het geluid van de snelle balletjes op de tafels zicht- en hoorbaar. Natuurlijk is er ook hierbij wel weer iets negatiefs te melden. Ik herinner me dat er geruime tijd geleden iemand zich beklaagde over het storende geluid van de dansende balletjes, de toejuichingen en kreten van de jeugdigen. Ik moet toegeven op de hei is het aanzienlijk stiller. De ontwikkeling in Nederland nam snel in omvang toe. Er wordt veel aandacht besteed aan de werving van talent en opleiding. Op grote internationale toernooien, zoals de Paralympische Spelen en de Wereldkampioenschappen, speelt Nederland zijn partijtje pittig mee en weet ook prijzen in de wacht te slepen. Bettine Vriesekoop is de meest bekende sportvrouw in deze snelle sport.

DE OUDJES DOEN HET NOG BEST.

Is er dan geen tafeltennis meer in teamverband, zult u zich afvragen. Jazeker. Hoewel het Heerjansdamse jeugdhonk gebouwd en bedoeld is voor jongeren, heeft een tiental senioren in de leeftijdscategorie van de zeventig en tachtigjarigen bezit genomen van het pand en speelt daar wekelijks het snelle spelletje, weliswaar in een aanzienlijk lager tempo dan de groten der aarde. Onder het genot van een kopje koffie met wat lekkers van moeders wordt óók het Heerjansdamse wereldnieuws uitgebreid besproken. Helaas kunnen door de huidige pandemie ook hier de stramme knieën niet soepel gehouden worden en de conditie worden bijgespijkerd.

HET JEUGDHONK.

Het slot van mijn betoog gaat niet over tafeltennis en is jammer genoeg nogal in mineur. Het jeugdhonk is nog steeds voor de jeugd gebouwd maar is helaas nauwelijks in gebruik. Jarenlang was het een toevluchtsoord voor en van jongeren. In die periode heeft de familie van Bep en Kees de Valk zich voor meer dan honderd procent ingezet en een groot aandeel gehad. Hoewel eerdere en gelijklopende voorstellen sneuvelden zou mijn advies zijn, vraag “de Heerjansdames” een opzet te maken. Geef ze mandaat en budget onder de supervisie van Diverz. Zij zijn het zichtbare bewijs van wilskracht, creativiteit en enthousiasme. Diverz, word wakker!

Joop van der Ent

e-mail : joopvanderent@upcmail.nl
www.blik-op-heerjansdam.nl